

Върховерѣ на Финиковата палма се състоѣтъ отъ кичеста, хубава китка, направена отъ зелени листа, дълги три метра. По тѣзи дълги листа висїтъ плодовете (формитѣ) въ видъ на гроздове. Стъблото ѝ е грапаво; за това качиването по стъблото и браньето на плодовете е много лесно.

Палмовото дърво принася много голѣма полза на тамкашнитѣ жители: плодовете му употребяватъ за храна, отъ листата му правятъ метли и четки, а отъ тънките пръчки изработватъ бастуни; отъ кората му правятъ прѣжда и вѣжа, а стъблото му служи за дървенъ материал. Сѫщо и пъпките на цвѣта употребяватъ за яденѣ.

Жителигѣ въ горѣщитѣ мѣста мислятъ, че нѣма страни безъ палмово дърво и че не е възможно да се живѣе безъ него.

Едно Европейско семейство живѣло дълго врѣме въ Персия. Когато се връщали, взели съ себе си едно тамкъщно момиче. Това момиче скоро се разболѣло отъ жалостъ за своето отечество, за това се прѣнудили да го испроводятъ пакъ въ Персия.

Когато то дошло въ селото си, запитали го дали му се е харесало тамъ, какво е видѣло и какъ е прѣживѣло.

— Жилищата на хората хубави ли сѫ? Богати ли сѫ? — питали го тѣ.

— Наистина, хората тамъ сѫ щастливи и богати; тѣ имать голѣми хубави кѫщи и градини, тѣ имѣтъ чудни машини и голѣми параходи. Само едно нѣщо имъ липсова.

— А какво е то? — съ любопитство запитали всички.

— То е че нѣматъ ни едно палмово дърво.

Тогава всички си навели главитѣ и съжалили много бѣднитѣ чужденци — никой отъ тѣхъ вече не завиждалъ на Европейцитѣ. Тѣ сега считали себе си много по-богати и щастливи, защото имали палмови дръвеса.